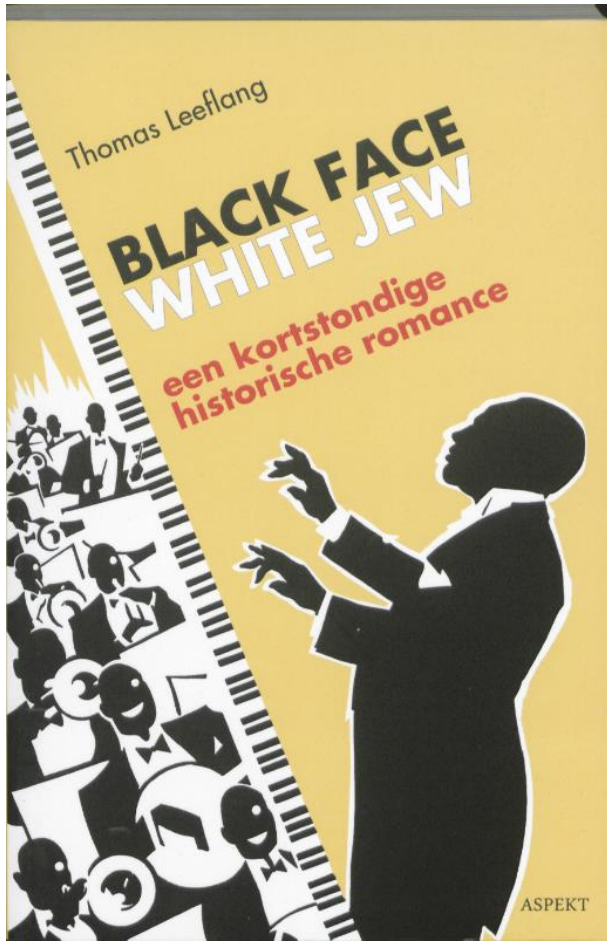

Black face- white jew

Auteur:	Thomas Leeflang
Bladzijden:	155 pp.
Genre:	Geschiedenis
Verschenen:	01-07-2010
ISBN:	9789059119260
Taal:	Nederlands
Uitgever:	Aspekt B.V., Uitgeverij

[Black face- white jew.pdf](#)

[Black face- white jew.epub](#)

BLACK FACE – WHITE JEW Een kortstondige historische romance Tot ver in de jaren zestig van de vorige eeuw hebben in Amerika blanke Joodse entertainers zich zwart geschminkt en vol overgave olijke negers gespeeld. Ze waren heel populair, de 'blackfaces'. Vaudeville, showboat, circus, films, televisie: ze vonden er gemakkelijk emplooi en hadden veel fans onder een dankbaar publiek. Al Jolson werd in 1928, door z'n 'blackface'-rol in de film *The Jazz Singer*, hét grote voorbeeld voor legio zingende en dansende 'blackfaces'. Dat Joden 'zwarten' gingen nadoen mag tegenwoordig als stuitend worden ervaren, destijds stoorde niemand zich er aan. Er waren in de VS zelfs Afro-Amerikaanse artiesten die hun gezicht nóg zwarter schminkten om voor een nietsvermoedend zwart en blank publiek voor een 'blackface' door te kunnen gaan. Nog minder bekend zijn zwarte artiesten 'in Jewface'.

Zij schminkten zich blank, zetten een hoedje op deden een vlinderdasje om en vertelden met een jiddisch accent 'joodse moppen'. Een vrij recente Jewface-creatie van 'black comedian' Eddie Murphy is die van 'the old Jew' Saul, die nog in 1988 optrad in de 'black cast'-film *Coming to America*. In de jaren twintig van de vorige eeuw begon Oscar Micheaux, autodidact en een zoon van negerslaven, met het schrijven van romans en het produceren en regisseren van speelfilms met een 'colored cast'. Zijn boeken werden bestsellers en zijn 'low-budget'-films draaiden in het zuiden van de VS met groot succes in cinema's 'for colored people'. De

financiers van Oscar Micheaux waren Joodse zakenlui als Alfred Sack en Ted Toddy, die tegelijkertijd de 'zwarte' bioscoopconcerns in handen hadden waar exclusief 'all-black cast'- films draaiden. Ook het sinds de dood van 'the King of Pop' Michael Jackson wereldwijd bekende Apollo Theater in Harlem, waar al meer dan zeven decennia zwarte papartiesten en zwarte jazzmusici optraden en nog optreden, heeft nooit onder een zwarte directie gestaan maar altijd onder blank Joods bewind. Black face, white Jew schetst de bijzondere samenwerking in de showbusiness van blanke Joodse en Afro-Amerikaanse prominenten die omwille van de pecunia een moeizame haat/liefde-relatie onderhielden. Een fascinerend boek over een in de wereld van de cultuurbeschouwing vaak weggemoffeld verschijnsel. Zeker na de beëdiging van president Obama, heeft het onderwerp sterk aan actualiteit gewonnen.